

Patrick Biro

Född: 1965

Kendo intresset startade i 15 års åldern för Patrick. Han letade bilder på kendo i sportlexikon och årskrönikor på biblioteket. Till slut ringde han idrottens Hus och fick kontakt med en person på Budoförbundet. Samtalet resulterade i att Patrick fick ett par hundra exemplar av en kendo folder. Glad i hågen delade Patrick ut foldrarna hemma i Karlskoga, men försöket att starta upp kendo träning rann ut i sanden.

När Patrick öppnade Karlskoga tidning en dag 1989 möttes han av en rubrik: "Kendon startar med ett vrål". Det visade sig att Sven Keski-Seppälä hade flyttat till Karlskoga och startat upp en kendo träning. Patrick tog kontakt och blev en av de första tränande. Samtidigt ordnades också träning i Örebro och Patrick pendlade dit med Sven en gång i veckan.

När Patrick tränat en termin var det dags att börja med rustnings träningen. Han åkte därför till Stockholm och Budo Nord för att köpa en. I butiken träffade han Kjell Söderström och han berättade för Patrick att det hölls ett träningsläger i Stockholm den helgen och undrade om han vill följa med och titta in på träningen. Det ville Patrick då han aldrig upplevt en riktig kendo träning än. Så fort de öppnat dörren på Rålambshovsskolans gymnastiksal minns Patrick att han för första gången fick höra ljudet av och se riktig rustnings träning. Efter träningen blev han välkommen av bland andra Joakim Strömsnäs och Solveig Svanholm.

1991 flyttade Sven tillbaka till Stockholm och Patrick tillsammans med Joakim Håhl fick ta över tränaransvaret för träningarna som nu enbart hölls i Örebro och i klubben Mifune. I Örebro kunde de träna två gånger i veckan men för att få mer träningstid blev Patrick, som hade egen bil, den mest pådrivande i att få med träningskamraterna på läger runt om i landet. På somrarna kunde dem också träna i någon park eller på gräsmattan hemma hos Rickard Almstedt.

Foto 1 - Mifunes bronslag vid lag-SM 1995; sittande fr v Joakim Håhl, Nicke Rydgren, Patrick Biro; stående fr v Patrik Alm, Peter Bäck, Rickard Almstedt.

Det Idoga tränandet gav snart resultat bronstecken vid lag-SM 1994 och 1995. Snart nog var också Patrick och Joakim Håhl en del av landslaget. För Patrick blev det deltagande i VM94 och VM97, samt EM95 & EM96. Patrick säger att han egentligen aldrig var en riktig tävlingsmänniska, ji-geiko var det roligaste med kendo. I de internationella evenemangen var det sociala runt tävlingarna det mest intressanta för honom.

Foto 2 - Patrick Biro, tvåa fr v, med träningskamrater på Kitamolögret 1995.

Efter Itoh-senseis besök 1994 blev det dags för Patrick tillsammans med Joakim Håhl att besöka denne i Tokyo i samband med Kitamoto-lägret 1995. Förutom lägret fick de två möjlighet att träna både på polisstationer och på Tachkswa och Shinkiba polisbudokan.

Under åren 1995–1998 flyttade många av Mifunes kendokas till Stockholm och började träna hos FSKA, så även Patrick. Men det blev en kortare mellanlandning innan han flyttade till Japan och Yokohama 1997. Väl där tränade han i Kobukai kendoklubb. En klubb med anor från före andra världskriget och med dojon under Yokohamas baseballstadium. Bland klubbens medlemmar fanns det trettiosju 7 danare. Men på grund av jobb och familj blev det mindre träning än han träant tidigare i Sverige.

Foto 3 - Tur med häst och vagn under EM96 i Ungern; fr v Jens Nilsson jr, Patrick Biro, Gustav Strandell och Ishibashi-sensei.

2001 var Patrick tillbaka i Sverige och fortsatte då träna i FSKA. Han har tränat och tävlat regelbundet och deltagit i två Bryssel-läger. Trots en del skavanker genom åren fortsätter han att träna regelbundet, numera i klubben Kibo.

Patricks mest minnesvärda ögonblick kommer från träning på en polisbudokan under resan 1995. När han och Joakim hade bytt om och kom in i dojon nonchalerades de helt av övriga japanska kendokas. För Patrick kändes som de var nedvärderade och inget att bry sig om. Han säger att träningen gick "svinbra" och efter träningen var stämningen som ombytt. Alla ville hälsa på svenskarna och bjuda dem på en öl. Efteråt var de två stolta över sin insats.

Foto 4 – Patrick Biro, längst till höger, med andra plats priset i Kobukais klubbmästerskap.

Av svenska kendokas framhåller han framförallt Joakim Strömsnäs som han tycker hade en skön kendo och dennes sätt att röra sig. Bland kvinnliga kendoka är det Michaela Ahlstrom som mest imponerat med sin snygga kendo.

När det gäller japanska tränare håller han Itoh-sensei högst. Han minns speciellt den gången när de hade tre dagars läger i Örebro. Vädret var kallt, Itoh-Sensei verkade sur men tinade upp när han såg med vilken energi alla tränade med under lägrets gång.

Nedtecknat av Hans Lundberg i maj 2024.